

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Siden vedtagelsen af lov om registreret partnerskab i foråret 1989 er der sket en almindelig anerkendelse i det offentlige liv af ligeværdet mellem samlevende af modsat køn og samlevende af samme køn.

Dette har ført til mange forslag om at gennemføre en ligelig behandling af ægteskaber og registrerede partnerskaber, også for så vidt angår indgåelsen, hvor reglerne for indgåelse af partnerskab ved vedtagelsen af lov om registreret partnerskab blev holdt adskilt fra vielsen i ægteskabsloven.

Synspunktet om ligebehandling har med megen bevågenhed været fremført af bl.a. statsminister Anders Fogh Rasmussen: »Jeg har vanskeligt ved at tro, at Vorherre skulle have et mere anstrengt forhold til bøsser og lesbiske end til alle andre. Men kirkens indre liv skal vi som politikere ikke blande os i. Det må vi overlade til præsterne i samspil med menighederne.« (Søndagsavisen den 12. januar 2004.) Mange mennesker har givet sig til kende i debatten – såvel inden for som uden for de forskellige trossamfunds rammer.

Siden 1995 har der været en grundig drøftelse inden for folkekirken af holdningen til vielse i forbindelse med et registreret partnerskab. Synspunkterne spænder vidt – fra Indre Mission, der har indsamlet mange tusinde underskrifter mod indførelse af et vielsesritual i folkekirken for registrerede partnere, mens der er mange præster og biskopper, der har talt for.

Biskopperne har på grundlag af et udvalgsarbejde gentagne gange drøftet emnet. De er ikke enige om det ønskelige i at udfærdige et ritual, men man er enige om at tage afstand fra den i nogle sammenhænge fremførte kristelige fordømmelse af mennesker, der har valgt at leve sammen i et registreret partnerskab.

Forslagsstillerne ønsker ikke at gribe ind i disse debatter. Forslagsstillerne tager derimod skarpt afstand fra det synspunkt, at det skal være folkekirken og andre trossamfund, der anmoder om en fjernelse af en

hindring for ligebehandling, før vi som lovgivere fjerner hindringen. Det er ikke trossamfund, der skal vælge ligebehandlingsmuligheden i lovgivningen – det skal lovgiver. Det er til gengæld ikke lovgiver, der skal vælge, om ligebehandlingsmuligheden skal bruges – det skal trossamfundene selv afgøre.

Lovgivningen skal således ikke være en hindring, men alene det saglige og retlige grundlag, hvorpå andres beslutninger kan udøves.

De borgerlige vielser kan gennemføres fra lovens ikrafttræden og de kirkelige vielser fra samme tidspunkt, i det omfang kirkens egne fora og præster måtte ønske dette. Der er således med lovforslaget understreget, at det ikke er en forpligtelse for den enkelte præst at medvirke til kirkelige vielser af partnere, der ønsker at indgå et registreret partnerskab.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ad nr. 1

Reglerne i ægteskabsloven om vielse finder tilsvarende anvendelse på registrering af partnerskab.

Ad nr. 2

Det understreges, at ingen præster har pligt til at foretage vielser af partnere, der ønsker at indgå i et registreret partnerskab. Bemyndigelsen til kirkeministeren i § 17 i lov om ægteskabets indgåelse og opløsning, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, hvilke præster i folkekirken der kan foretage vielser, og i hvilke tilfælde de har pligt hertil, vil således ikke kunne anvendes.

Til § 2

Der er afsat en forholdsvis lang tid inden ikrafttrædelsen, så de forskellige administrative retningslinjer kan bringes på plads uden hastværk.